



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 12. S. Elisabetha Hungarica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. *bet annuo centum librarum censu fruatur.*
 A.C. 1231. Et postea: *Vetamus omnino, ne vobis cum Romanis negotium sit: alioqui vobiscum haud mitius, quam cum illis agemus, & bona vestra igni dabimus.* Similis epistola inscripta erat iis, qui Romanorum beneficia conduxerant, & cum eadem comminatione eos jubebat deinceps nihil his reddere, sed annuos fructus reservare conspirantium procuratori certo die tradendos.

§. XII.

S. Elisabetha Hungarica.

In Germania S. Elisabetha Thuringorum Dynastæ vidua vitam brevem sed religiosissimam cum æterna commutavit. Erat Andreae Hungarorum Regis filia, mox a cunis Ludovico Comitis Provincialis filio desponsa, ad quem quadrimestre mittebatur. Ab infantia ad virtutem propendens in matrimonio miræ pietatis exercitia prosequabatur consentiente juvene Principe marito suo, qui etiam ipse summum in probitate studium ponebat. Ejusdem bona cum venia, cujusdam sancti Sacerdotis Conradi nomine celebris concionatoris ductu & consiliis utebatur, eique obedientiam promisit: qui vero authoritatem suam præcipue ad moderandum nimium Elisabethæ ardorem adhibebat.

hibebat. Tres ea genuit liberos, Her-
mannum, qui patri successit, duasque fi-
lias, Sophiam, quæ Duci Brabantiae nu-
psit, & aliam, quæ cœnobium ingressa sa-
crarum Deo virginum antistita seu Abba-
tissa evasit. Quando Elisabetha a puer-
perio prodiit, sobolem ipsa suam in tem-
plum detulit offerendum Deo.

Occupare se consueverat e colu la-
næ fila ducendo, conficiendis pannis in-
donea, quos dein inter pauperes, præser-
tim in Fratres Minores distribuit. Cum
Germaniam anno 1225 fames premeret,
omne frumentum e suis collectum terris
dari egenis iussit absente conjuge, qui in
Apulia apud Fridericum Cæsarem com-
morabatur, ac reversus Principis miseri-
cordiam laudavit rejectis administrato-
rum querimoniis. Pauperes infirmos in
arce monti alto imposita stipem quæren-
do impares solatura, inferius hospitem
domum erigi curavit, ubi eorum commo-
dis ipsamet serviebat, & singularem in-
fantium gerebat curam. Nongentos quo-
tidie inopes alebat. Marito in Apulia,
ut ad annum 1227 memoravi, vita fun-
cto, Henricus frater ejus possessionem
Thuringiæ adiit (id quod Hermanno de-
mortui filio quadrimo fraudi fuit) ac E-
lisabetham bonis omnibus spoliatam e
castro Wartberga, ubi habitabat, ejecit,
ita, ut in quoddam Lisenaci vicinæ urbis

Sæcul. XIII.
A. C. 1231.

Sup. Lib.

LXXIX.

g. 36.

Hist. Landg.

c. 41.

c. 40.

Sæcul. XIII.
A. C. 1231.

diverforiolum se abdere cogeretur, præ metu irritandi Principis nemine eam recipere auso. In miseriarum cumulum missi sunt ei tres liberi sui; atque ita ali- quod tempus in summa inopia, sed mira prorsus patientia egit. Quo comperto eam primum cognata sua Abbatissa Kit- zingæ in Diœcesi Würzburgensi, dein Bambergensis Episcopus pariter propin- quus suus ad se vocatam omnibus beni- gnitatis officiis coluit, etiam secundas ei nuptias offerens, quod ætate tam floren- tem cerneret: nam viginti annos nata maritum amiserat: sed constanter recu- fabat.

Interea illi, qui Ludovicum in itine- re comitati fuerant, ejus ossa in Thuringiam advexerunt: & quidam eorum Henrico tantam erga suam affinem inhu- manitatem ita exprobravit, ut is facti poenitentia ductus Elisabethæ in arcem Wartbergam reductæ magnam deinceps reverentiam amicitiamque exhiberet. At ipsa pertæsa honores in eo castro si- bi haberi solitos, anno sequente 1229 pe- tita ab Henrico dote sua Marburgum ad Conradum rectorem suum se contulit. Tum Gregorius Papa de virtutibus Prin- cipis hujus edoctus, & solatium ei per lit- teras animumque attulit, & suum spo- pondit præsidium, & Conrado eam com- mendavit. Hic sanctus Sacerdos ani-
 mæ

6. 42.